

[Arne Bjerregaard]

også langsigtede løsninger af landbrugets problemer, men vi har ikke gjort en pind ved det. Vi har selvfølgelig kigget på en betænkning, og vi har noteret os målsætningen i denne betænkning, men vi har da ikke gennemført lovgivning, som bevirkede, at vi kunne tro, at målsætningen har kunnet realiseres. Det kræver omfattende lovgivning, det kræver, at vi ønsker klart og tydeligt at svare på, hvad vi vil med dansk landbrug, også i 1990, ja, og i år 2000. Det har vi egentlig ikke keret os ret meget om i den direkte lovgivning. Og vil vi have nået et bestemt mål med dansk landbrug i 1990 og i år 2000, så må vi gennemføre lovgivningen, hvorefter vi har en mulighed for at nå de mål, som vi sætter for dansk landbrug. Det er en nødvendighed.

Jeg ved nok, at fremskridtspartiet siger: det skal bare sejle, så kan vi få aktieselskaber og store koncerner og multinationale selskaber, og hvad man vil have, der kan opkøbe dansk landbrug. Så kunne vi få et rekreativt område her i region Nord. Det er det, man kan få ud af det.

Det er ikke det, vi ønsker. Vi har altid sagt, at vi ønsker dansk landbrug, dansk landbrugsjord for landmænd og ikke for kapitalstærke udefra. Vi vil stadig fastholde, at det er målsætningen og må være målsætningen for dansk landbrug, og det vil vi arbejde for. Vi har nogle klare, konkrete problemer for dansk landbrug i øjeblikket, og så er det vores pligt i den øjeblikkelige situation at søge at løse disse problemer. Men derfor behøver vi da ikke at undgå at snakke om de langsigtede problemer og søge at skabe en langsigtet landbrugspolitik.

Socialdemokratiet ville udsætte det hele til efteråret. Ja, det er vi kede af at høre fra kristeligt folkepartis side. Jeg synes, at vi på dette område tidligere har haft et fornuftigt samarbejde med socialdemokratiet. Nu synes jeg, socialdemokratiet her som på andre områder i øjeblikket skulle trække i arbejdstøjet og sige: her er nogle problemer, der skal løses, ikke blot for landmændenes blå øjnes skyld, men for hele det danske samfunds skyld og for den produktions skyld, som er til gavn for os alle.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Det skal være to ret korte ting til hr. Stubbkjær Pedersen.

Den første gældssaneringslov blev faktisk lavet under forudsætning af, at det store, brede flertal, der var dengang for en gældsafløsning, kom til at virke. Men hr. Stubbkjær Pedersens parti og socialdemokratiet, de radikale og andre lavede et dødsdygt økonomisk forlig, og så blev der ikke flere landbrugsløsninger, så kom der bare senere lidt flere rentetilskud.

Lad mig prøve én gang til at fortælle hr. Stubbkjær Pedersen, hvad dette drejer sig om: det drejer sig forhåbentlig om, at hr. Stubbkjær-Pedersen gerne vil være med til at redde de landmænd, der i dag har den negative indkomst, de svineproducenter, som hr. Stubbkjær-Pedersen kender til. Og hvis det rentetilskud ikke er i stand til at give dem en indkomst, der er positiv, og som kan dække deres eget forbrug, så har de en større gæld om fire år, end de har nu. Det er det, der er problemet, og så gælder det til Wandsbek, for at sige det meget pænt, og det er intet bevendt. Så er det lige så dårligt som de kortfristede løsninger, som vi har lavet en 3-4 gange, og det var jo ikke det, der var meningen, vel? Jeg har lige hørt her, at det var fremtiden, der skulle reddes.

(Kort bemærkning).

Stubbkjær Pedersen (CD):

Det kan faktisk siges meget kort, hvad dette her drejer sig om. Det drejer sig om at sætte en alt for høj rente ned til 12 pct. Så kan hr. Bjørn Poulsen da have ret i, at 12 pct. også er en for høj rente, specielt for nogle svineproducenter. Men selv hr. Bjørn Poulsen tror vel ikke, at den situation, der i dag eksisterer for danske svineproducenter, fortsætter. Gør den det, og tror vi det, så nytter det ikke noget for danske svineproducenter.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

At svineproducenterne ikke kan leve med 12 pct., ved vi alle sammen. Men det, jeg har fået at vide indtil nu, er, at dette skulle bevirke, at om fire år var problemerne løst, og når vi var nået op på otte år, var de totalt væk, og så har landmanden stadig væk 20-22 pct.